

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายนั้น จำเป็นต้องพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองควบคู่กันไป ในอดีตประเทศไทยไม่ได้สนใจในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะประเทศไทยมีปัจจัยการผลิตที่สมบูรณ์ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ แต่เจริญกว่าประเทศไทย 10 เท่าในปัจจุบัน (จีระ หงส์ลดารมภ์, 2543, หน้า 49) การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาั้นไม่ว่าประเทศใด ๆ ในโลกนี้จะมุ่งการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก และการพัฒนาเศรษฐกิจก็อาศัยการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งการพัฒนาดังกล่าวสิ่งทีตามมาคือการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการทำลายสิ่งแวดล้อมด้วย แต่ปัจจุบันมนุษย์เริ่มเชื่อแล้วว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นไม่ควรทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็จะย้อนมาทำลายตัวมนุษย์นั่นเอง การพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างประเทศที่เจริญแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกามีความเจริญมากทางด้านอุตสาหกรรม ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมก็ย่อมมีมาก ขยะก็มีมาก ไม่มีที่เผาทำลายขยะ จึงบรรทุกใส่เรือที่แล่นไปทั่วน้ำน่าน้ำมหาสมุทรเพื่อหาที่ทิ้งในประเทศอื่น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ซึ่งมีผลตามมาอย่างมากมายในด้านสังคมทำให้ด้านจิตใจเสื่อมทราม ในที่สุดมนุษย์ก็เริ่มจะมองเห็นแล้วว่าวิธีการพัฒนาที่ผ่านมาั้นไม่ถูกต้องและไม่ถูกทางการพัฒนาศักยภาพของคนจะต้องพัฒนาให้คนทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและทักษะฝีมือ เพื่อให้คนเป็นคนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีจิตสำนึกและมีบทบาทในการดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาประเทศมีความสมดุลยั่งยืนบนพื้นฐานของความเป็นไทย (อานันท์ ปันยารชุน, 2545, หน้า 6)

การพัฒนาศักยภาพของคนจะต้องพัฒนาให้ทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพอย่างเต็มที่ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และทักษะฝีมือ เพื่อให้คนเป็นคนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีจิตสำนึกและมีบทบาทในการดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาประเทศมีความสมดุล ยั่งยืนบนพื้นฐานของความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539, หน้า 11)

ปัจจุบันการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของประเทศไทยในระดับตำบลมีการตื่นตัวกันมาก โดยรัฐบาลให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระจายอำนาจเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของโลกปัจจุบัน อำนาจที่รัฐบาลกระจายให้มืออยู่ในประเด็นเหล่านี้ คือ 1) อำนาจที่ประชาชนในท้องถิ่นจะได้กำหนดตัวผู้บริหารของตนเอง 2) อำนาจที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้รับเพื่อดำเนินกิจกรรมของตนเอง 3) อำนาจที่ผู้บริหารท้องถิ่นและประชาชนได้รับเพื่อการจัดการกับทรัพยากรที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2542, หน้า 1)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ได้กำหนดให้รัฐบาลต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจกรรมของท้องถิ่น มาตรา 289 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมท้องถิ่น และสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่นนั้น รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ก็ได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของท้องถิ่น คือ มาตรา 41 และมาตรา 42 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของท้องถิ่น โดยให้มีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐาน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 22)

ขณะเดียวกันพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษา ส่งเสริมกีฬาประกอบอาชีพ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และได้กำหนดหน้าที่อื่นๆ ที่กระจายไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่นอีกหลายประเด็น ส่วนพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 1-4) พุทธศักราช 2537-2543 มาตรา 67 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ 9 ประการ โดยประการที่ 5 ให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (โกวิท ี พวงงาม, และปรีดี โชตช่วง, 2543, หน้า 16)

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 1-4) พุทธศักราช 2537-2542 กล่าวโดยสรุปก็เพื่อต้องให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นศูนย์กลางความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการพัฒนาศักยภาพและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างแท้จริง อีกทั้งเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี เป็นเวทีการมีส่วนร่วมของประชาชน

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 การพัฒนาชุมชน โดยหลักการต้องมีการพัฒนาหรือดำเนินการในภารกิจด้านต่างๆ ไปพร้อมๆ กันในลักษณะบูรณาการ มีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน โครงการ และต้องมีการประสานงานเพื่อให้เกิดการสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้การพัฒนาบังเกิดผลดี (จาร์ต นวลนิ่ม, 2540, หน้า 240)

จากสภาพปัญหาในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแผนพัฒนาตำบล พบว่า สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจ คือ ราคาข้าวตกต่ำ ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมีราคาแพง ชาวบ้านขาดความรู้และความเข้าใจในการเพิ่มผลผลิต ขาดแหล่งเงินทุนสนับสนุน ขาดอาชีพเสริม และมีการว่างงาน ปัญหาทางด้านสังคม คือ ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้สูงอายุ ไม่มีสถานกีฬา ไม่มีอาคารสำหรับเก็บข้อมูลข่าวสารของหมู่บ้าน ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนนชำรุด ไม่มีไฟฟ้าใช้ กำลังไฟฟ้าไม่พอใช้ ไม่มีโทรศัพท์ใช้ น้ำท่วม ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ไม่มีแหล่งน้ำใช้ कुคลองตื้นเขิน น้ำไหลไม่สะดวก ไม่มีสถานที่กักเก็บน้ำ ปัญหาด้านสาธารณสุข ปัญหาด้านการเมือง ปัญหาด้านการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารและการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อย ประชาชนมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้อย ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันอย่างแท้จริง ทำให้เกิดปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่มีโอกาสได้เรียนต่อ ไม่มีแหล่งข้อมูลข่าวสารให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ประชาชนละเลยวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาพของดิน น้ำ ป่าไม้ ปัญหาอื่นๆ ไม่มีบ้านพักของข้าราชการ ไม่มีตลาดกลางภายในตำบล ไม่มีเครื่องชั่งมาตรฐาน (กิโลกลาง) สำหรับชั่งดวงข้าวภายในตำบล (กรมการปกครอง, 2539, หน้า 20)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธศักราช 2537 มีหน้าที่บัญญัติไว้ตามมาตรา 66, 67 และ 69 ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบลมาได้ระยะหนึ่งแล้ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชน ตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการบริหารงานด้านต่างๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชน ตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชน ตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตามลำดับ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอยและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้เกิดความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการดำเนินงานในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบล และได้นำข้อมูลผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ไปปรับปรุงการปฏิบัติงานและวางแผนนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในเขตความรับผิดชอบ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรส อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประกอบด้วยภารกิจ 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านการส่งเสริมศาสนา ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมกีฬา และด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 12 หมู่บ้าน ซึ่งมีประชากร 9,603 คน (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542, หน้า 4)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจากประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 400 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ

- 1) 18 - 25 ปี
- 2) 26-40 ปี
- 3) 41-60 ปี
- 4) สูงกว่า 60 ปี

3.1.3 สถานภาพสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส
- 3) หม้ายหรือหย่าร้าง
- 4) แยกกันอยู่

3.1.4 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าประถมศึกษา
- 2) ประถมศึกษาปีที่ 6
- 3) มัธยมศึกษาตอนต้น
- 4) มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช.
- 5) อนุปริญญา ปวส.
- 6) ปริญญาตรี
- 7) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.5 อาชีพ

- 1) ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 2) พนักงานบริษัท หรือลูกจ้างเอกชน
- 3) ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย
- 4) เกษตรกรรม
- 5) นักศึกษา
- 6) แม่บ้าน
- 7) อื่นๆ โปรดระบุ.....

3.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 4,000 บาท
- 2) 4,000 - 6,000 บาท
- 3) 6,001 - 8,000 บาท
- 4) 8,001 - 10,000 บาท
- 5) 10,001 - 15,000 บาท
- 6) มากกว่า 15,000 บาท

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชน ตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามการปฏิบัติงาน 5 ด้าน

3.2.1 ด้านการส่งเสริมการศึกษา

3.2.2 ด้านการส่งเสริมศาสนา

3.2.3 ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม

3.3.4 ด้านการส่งเสริมกีฬา

3.2.5 ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้ หมายถึง กระบวนการประมวลและตีความต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวที่ได้จากความรู้สึก และส่วนความรู้สึกเกิดจากการกระตุ้นอวัยวะรับความรู้สึกคือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง การรู้สึกเป็นกระบวนการแรกก่อนที่จะเกิดการรับรู้ขึ้น คือตีความสิ่งที่ได้จากความรู้สึก จึงมีเรื่องของจิตวิทยา คือการเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ เข้ามามีบทบาทอยู่ด้วย

2. การปฏิบัติงาน หมายถึง การดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติตามสัญญา การกระทำตามหน้าที่

3. พระราชบัญญัติ หมายถึง พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542)

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

5. ด้านการส่งเสริมการศึกษา หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการศึกษา ซึ่งระบุไว้ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยบทบาท หน้าที่ของผู้ทำหน้าที่ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล พ.ศ.2539 ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

6. ด้านการส่งเสริมศาสนา หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมศาสนา เพื่อทำนุบำรุงและส่งเสริมกิจกรรมของทุก ๆ ศาสนา ตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

7. ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแบบแผนการประเพณีปฏิบัติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกร่วมกันคิดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ซาบซึ้ง ยอมรับและใช้ปฏิบัติร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของคนในสังคมนั้นๆ ตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

8. ด้านการส่งเสริมกีฬา หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพละนาามัยของประชาชน ตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

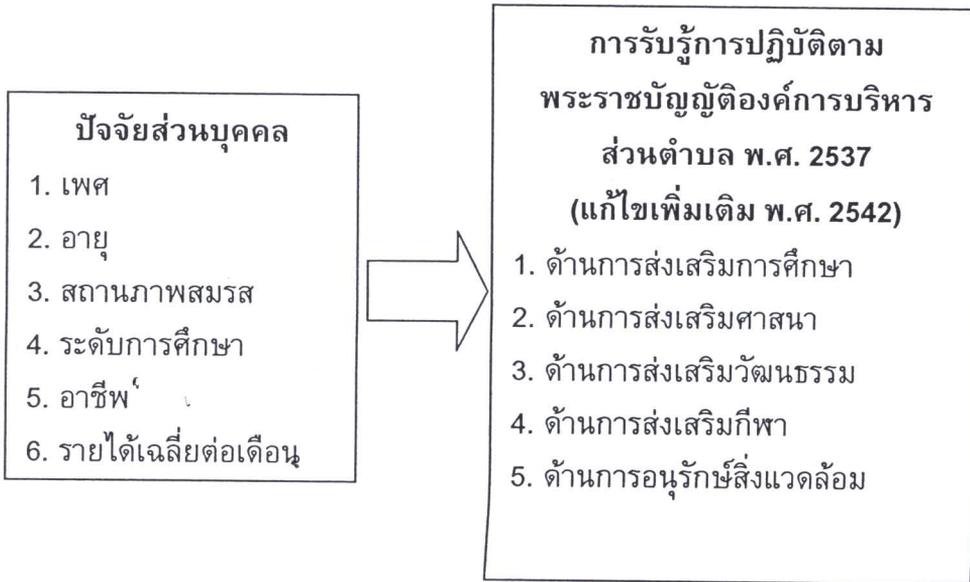
9. ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง ผลการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตามธรรมชาติในท้องถิ่น ตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

กรอบแนวความคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัย การรับรู้การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชน ตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีกรอบแนวความคิด การวิจัยจากพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542) (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542, หน้า 4) ดังภาพ 1

ตัวแปรอิสระ
(independent variables)

ตัวแปรตาม
(dependent variables)

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา (พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542, 2542, หน้า 4)

สมมติฐานการวิจัย

ระดับการรับรู้การปฏิบัติงาน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542) ของประชาชนตำบลหนองย่างทอย อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน